

I Left Here Full and Have Returned Empty : Loss and Recovery in the Book of Ruth
Class 1

1. Ruth chapter 1

<p>רות פרק א (א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית להם יהודה לגור בשגמי מואב הוא ואשתו ושני בָּנָיו: (ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בָּנָיו מחלון וכליון אפרתים מבית להם יהודה ויבאו שְׁדֵי־מוֹאֵב ויהיו־שָׂם: (ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשאָר היא ושני בָּנָיה: (ד) וישאו להם נשים מאבות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כַּעֲשׂוֹר שָׁנִים: (ה) וימותו גם־שְׁנֵיהֶם מחלון וכליון ותשאָר האשה משני ילדיה ומאשה: (ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משגמי מואב כי שמעה בשדה מואב כִּי־פָקֵד יְקַוֵּל אֶת־עַמּוֹ לַתְּ לָהֶם לָהֶם: (ז) ותצא מן־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וישתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל־ארץ יהודה: (ח) ותאמר נעמי לשתיה כלתיה לַכְּנָה שְׁבִנָּה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֶׂה יַעֲשֶׂה יְקוּם עִמָּכֶם חֹסֵד כְּאִשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעִמָּדִי: (ט) יתן יְקוּם לָכֶם וּמַצָּאן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וּתְשַׁק לָהֶן וּתְשַׁאֲנָה קוֹלָן וּתְבַכְינָה: (י) ותאמרנה־לָהּ כִּי־אֵתָּה נָשׁוּב לְעַמֶּךָ: (יא) ותאמר נעמי שְׁבִנָּה בְּנַתִּי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי הָעוֹד־לִי בָנִים בְּמַעֲלִי וְהֵיוּ לָכֶם לְאֻנְשִׁים: (יב) שְׁבִנָּה בְּנַתִּי לָכֵן כִּי יִזְקַנְתִּי מֵהַיּוֹת לְאִישׁ כִּי אִמְרַתִּי</p>	<p>1. In the days when the judges ruled, there was a famine in the land; and a man went out from Bethlehem in Judah, with his wife and two sons, went to reside in the country of Moav. 2. The man's name was Elimelech, his wife's name was Naomi, and his two sons were named Machlon and Chilion—Ephrathites of Bethlehem in Judah. They came to the country of Moav and remained there. 3. Elimelech, Naomi's husband, died; and she was left with her two sons. 4. They married Moavite women, one named Orpah and the other Ruth, and they lived there about ten years. 5. Then those two—Machlon and Chilion—also died; so the woman was left without her two sons and without her husband. 6. She started out with her daughters-in-law to return from the country of Moav; for in the country of Moav she had heard that God had taken note of God's people and given them food. 7. She left the place where she had been living, her two daughters-in-law along with her; and they set out on the road back to the land of Judah. 8. Naomi said to her two daughters-in-law, "Turn back, each of you to her mother's house. May God do mercy with you, as you did with the dead ones and with me! 9. May God grant that each of you find security in the house of a husband!" And she kissed them farewell. They broke into weeping 10. They said to her, "No, we will return with you to your people." 11. Naomi said, "Turn back, my daughters! Why should you go with me? Have I any more sons in my body who might be husbands for you? 12. Turn back, my daughters, for I am too old to be</p>
--	---

<p>יִשְׁלִי תִקְוָה גַם הַיּוֹמִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדְתִי בָנִים: (יג) הֲלֵהוּ תִשְׁפְּרֶנָּה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהוּ תִעֲשֶׂנָּה לְבִלְתִּי הָיֹת לְאִישׁ אֶל בְּנֹתַי כִּי־מֵרְגִלִי מֵאֵד מִכֶּם כִּי־יִצְאָה בִּי יַד־יְקֹנֶק: (יד) וַתִּשְׁנֶה קוֹלָהּ וַתִּבְכְּינָה עוֹד וַתִּשָׁק עֲרֹפֶהּ לְחֻמוֹתֶיהָ וְרוֹת גְּבַקָּה בָּהּ: (טו) וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁכַחַתְּ אֶל־עַמֶּיךָ וְאֶל־אֱלֹהֶיךָ שׁוּבִי אֲתָרִי יְבִמְתְּךָ: (טז) וַתֹּאמֶר רוּת אֶל־תִּפְגַּעֵי־בִּי לְעֹזְבֹתָ לְשׁוּב מֵאֲתָרֶיךָ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלָיוּ וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלָיוּ עִמָּךְ עָמִי וְאֶל־קֹדֶשׁ אֱלֹהֶיךָ: (יז) בְּאֲשֶׁר תִּמְוֹתִי אֲמוֹת וְשֵׁם אֲקַבֵּר כֹּה־יַעֲשֶׂה יְקֹנֶק לִי וְכֹה יִסָּרֵף כִּי הַמָּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: (יח) וַתֵּרָא כִּי־מִתְאַמְצָת הִיא לְלָקַח אֹתָהּ וַתַּחֲדֵל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ: (יט) וַתִּלְכְּנָה וְשִׁתְּיָהֶם עַד־בֵּית־לֶחֶם וַיְהִי כַּבֹּאֲנָה בֵּית לָחֶם וַתִּהְיֶה כָּל־הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הֲנֹאת נָעֲמִי: (כ) וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אֶל־תִּקְרָאנָה לִּי נְעָמִי קְרָאנִי לִי מְרָא כִּי־הִמַּר שִׁגִּי לִי מְאֹד: (כא) אֲנִי מְלֹאָה הִלְכֹתִי וְרִיקוֹם הִשִּׁיבֵנִי יְקֹנֶק לָמָּה תִּקְרָאנָה לִּי נְעָמִי וַיִּקְוֹל עָנָה לָּהּ וְשִׁגִּי הִרַע לִּי: (כב) וַתָּשָׁב נְעָמִי וְרוּת הַמוֹאֲבִיָּה כֻלְתָּה עִמָּה הַשָּׂבָה מִשְׂדֵי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלֵת קַצִּיר שְׁעָרִים:</p>	<p>married. Even if I thought there was hope for me, even if I were married tonight and I also bore sons 13. Would you wait for those sons to grow up? Would you on their account debar yourselves from marriage? Oh no, my daughters! I am the more bitter of you, for the hand of God has struck out against me.” 14.They broke into weeping again, and Orpah kissed her mother-in-law farewell. But Ruth clung to her. 15. [Naomi] said, “See, your sister-in-law has returned to her people and her gods. Go follow your sister-in-law.” 16. Ruth said, “Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my people, and your God my God. 17. Where you die, I will die, and there I will be buried. Thus and more may God do to me^b if anything but death parts me from you.” 18. [Naomi] saw that [Ruth] was determined to go with her, she stopped speaking with her; 19. The two went on until they reached Bethlehem. When they arrived in Bethlehem, the whole city was agog and said, “Is this Naomi?” 20. She said, “Do not call me Naomi. Call me Mara, for God has made my lot very bitter. 21. I went away full, and God has brought me back empty. How can you call me Naomi, when God has dealt harshly with^f me, when God has brought misfortune upon me!” 22. Naomi returned from the country of Moav; she returned with her daughter-in-law Ruth the Moavite. They arrived in Bethlehem at the beginning of the barley harvest.</p>
---	---

2. Rut Rabbah 1:4

<p>Why was Elimelech punished? Because he caused the hearts of Israel to fall. [It can be compared to] a wealthy man living in a province and the citizens relied on him, thinking, if the years of drought come, [this wealthy man] can sustain the province for ten years. When the years of drought came, [the wealthy man's] maid went out among the shoppers with her box in her hand and the citizens of the province said, " This is the one about whom we thought if the years of drought come, he can sustain the province for ten years, and now his maid is standing in the market with her box." So too Elimelech was one of the great ones of the province and one of the sustainers of the generation, and when the years of famine came, he said, "Now all of Israel will be at my door, each with his box." [Elimelech] got up and fled from them, as it is written, <i>And a man went out from Bethlehem in Judah.</i></p>	<p>למה נענש אלימלך ע"י שהפיל לבן של ישראל עליהם, לבוליטין שהיה שרוי במדינה והיו בני המדינה סבורין עליו ואומרים שאם יבואו שני בצורת הוא יכול לספק את המדינה עשר שנים מזון, כיון שבאת שנת בצורת יצתה לה שפחתו מעילת בסידקי וקופתה בידה, והיו בני המדינה אומרים זהו שהיינו בטוחים עליו שאם תבא בצורת הוא יכול לפרנס אותנו עשר שנים, והרי שפחתו עומדת בסידקי וקופתה בידה, כך אלימלך היה מגדולי המדינה ומפרנסי הדור, וכשבאו שני רעבון אמר עכשיו כל ישראל מסבבין פתחי, זה בקופתו וזה בקופתו, עמד וברח לו מפניהם, הה"ד וילך איש מבית לחם יהודה.</p>
---	--

3. Rut Rabbah 2:14

<p>יעשה ה' עמכם חסד, ר' חנינא בר אדא אמר יעשה כתיב כאשר עשיתם עם המתים שנטפלתם בתכריכיהון ועמדי שויתרו לה כתובותיהן,</p>	<p><i>May God do mercy with you.</i> R. Chaninah bar Ada said, It is written <i>May God do [mercy with you] as you did with dead</i> – that you tended to their shrouds. <i>And with me</i> – that they waived their ketubot.</p>
--	---

4. Rut Rabbah 3:6

<p><i>The whole city was agog and said Is this Naomi?</i> She whose deeds were good and pleasant, in the past she wore fancy shoes and now she walks barefoot. And you say <i>Is this Naomi?</i> In the past she wore fine clothes and now she is wearing rags. And you say <i>Is this Naomi?</i> In the past her face was rosy from food and drink and now her face is sallow from hunger And you say <i>Is this Naomi?</i> And she said, <i>Do not call me Naomi, call me Marah.</i></p>	<p>ותהום כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי, זו היא שמעשיה נאים ונעימים, לשעבר היתה מהלכת באיסקפטיאות שלה ועכשיו היא מהלכת יחיפה ואת אמרת הזאת נעמי, לשעבר היתה מכסה בבגדי מילתין ועכשיו היא מכסה בסמרטוטין ואת אמרת הזאת נעמי, לשעבר היו פניה מאדימות מכח מאכל ומשתה ועכשיו פניה מוריקות מן רעבון ואת אמרת הזאת נעמי, ואמרת להן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרה</p>
--	---

